

ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ТА СПОРТ

Кушнірук А.О.

студентка,

Науковий керівник: Янков С.В.

старший викладач,

Хмельницький університет управління та права імені Л. Юзькова

ОРГАНІЗАЦІЙНІ УМОВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ СПОРТИВНО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Сучасний рівень розвитку інформаційних технологій дає нам змогу переходити на іншу форму – дистанційна освіта. Дистанційне навчання являє собою набуття знань студентом через мережу Інтернет та інші комп'ютерні комунікаційні канали, що забезпечує тісний і посилений обмін інформацією між слухачами і викладачем. С. Полат – зарубіжний науковець, визначає, що, дистанційне навчання – це система навчання, що заснована на взаємодії студентів та викладача, учнів між собою на відстані, яка відображає всі методи та форми навчального процесу з додатковими, специфічними засобами ІКТ та Інтернет-технологіями [3].

Використання відео конференцій і онлайн-бесід створює ефект присутності та розширює діапазон інтерактивної взаємодії. Наразі система вищої професійної освіти в Україні, в тому числі система фізичного виховання студентів у вищій школі зазнає проблемних ситуацій.

Одним із вирішення може бути внесення змін до системи вищої професійної освіти, таким чином, щоб кожен студент міг обрати свій індивідуальний напрям освоєння необхідного навчального матеріалу зі спортивно-педагогічних дисциплін.

Використання технологій дистанційного навчання під час викладання спортивно-педагогічних дисциплін має розвиватися у двох напрямках:

- освоєння теоретичного розділу навчальної дисципліни (лекції);
- освоєння практичного розділу (практичні заняття) [1].

Будучи студенткою вищого навчального закладу, з власного досвіду можу проаналізувати особливості застосування дистанційного навчання під час викладання спортивно-педагогічних дисциплін. Під час проведення занять викладач використовує два напрямки викладання зазначені вище. Застосовуються методи онлайн-пояснень та бесід, в результаті яких студентами засвоюється інформація програми навчальної дисципліни. Паралельно проводяться практичні заняття, на яких студенти займаються фізичними вправами на камеру під наглядом викладача. Фізичні навантаження спрямовані на всі групи м'язів, заняття проходить раціонально, з перервами на відпочинок, викладач звертає увагу на стан студентів та контролює весь процес заняття. Підсумковий контроль проходить у двох формах: закріплення теоретичного матеріалу, методом опитування студентів та складання практичних нормативів під час відеоконференції.

Для ефективного використання технологій дистанційного навчання під час викладання СПД потрібно дотримуватися певних педагогічних умов, таких як:

- формування в процесі дистанційного навчання когнітивного досвіду особистості, досвіду оволодіння засобами діяльності, творчої діяльності, ставлень особистості в нових умовах використання інформаційних технологій;
- дуальний характер технологій дистанційного навчання для студентів: з одного боку це є технології, що студенти під час навчання застосовують у навчально-виховному процесі, з іншого – ці технології є об'єктом вивчення;
- викладачі та студенти мають володіти навичками організації самостійного навчання;
- якщо буде збільшена частка самостійної роботи при дистанційному навчанні навчальний матеріал має бути адаптованим, тому зміст дистанційного навчання повинен формуватися за допомогою дидактичного проектування;
- для організації дистанційного навчання потрібно підготувати викладачів і студентів до використання технологій дистанційного навчання;

– організація дистанційного навчання повинна формуватися на організації продуктивної діяльності студентів, під час розв’язання навчальних проблем [2].

Простежуючи явні переваги дистанційного навчання, специфіка проведення дисциплін фізичної культури має ряд обмежень: неможливо створити віртуальний спортивний зал чи стадіон; засвоїти правильні техніки рухів; скласти всі потрібні нормативи; проводити спортивні ігри.

До головних недоліків дистанційного навчання можна віднести:

- відсутність живого спілкування між викладачем та студентами;
- необхідність формування додаткової самостійності та мотивації у студентів;
- залежність від якості роботи Інтернет мережі;
- неповне засвоєння навчального матеріалу.

Отже, неможливо в повній мірі опанувати техніку рухів на відстані, навіть при застосуванні найсучасніших спортивних приладів, комп’ютеризованих тренажерів, відеороликів та відео-фільмів, де зображуються виконання техніки рухів. Тому традиційний метод підготовки залишається провідним при викладанні дисциплін фізичного виховання.

Список використаних джерел:

1. Димова А. Л. Основные направления научных исследований в области информатизации физкультурного образования / А. Л. Димова // Ученые записки. – Вып. 26. – М. : ИИО РАО, 2007. – С. 3–9.
2. Жевакіна Н. В. Технологія дистанційного навчання: сутність та особливості / Н. В. Жевакіна // Вісн. Луган. держ. пед. ун-ту ім. Тараса Шевченка. – 2003. – № 4. – С. 68–73.
3. Полат Е. С. Современные педагогические и информационные технологии в системе образования: учеб. пособие для студ. пед. вузов и системы повыш. квалиф. пед. кадров / Е. С. Полат, М. Ю. Бухаркина, В. М. Моисеева, А. Е. Петров. 4-е изд. – Москва: Изд. центр «Академия», 2009. – 272 с.